

พระราชบัญญัติ

คลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒⁽¹⁾ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คลังสินค้า” หมายความว่า สถานที่สำหรับเก็บรักษาสินค้า แต่ไม่รวมถึงสถานที่พักหรือรวบรวมสินค้า เพื่อรอการกระจายหรือรอการจัดส่งสินค้า

“กิจการคลังสินค้า” หมายความว่า การรับทำการเก็บรักษาสินค้าในคลังสินค้า เพื่อบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติ ไม่ว่าบำเหน็จนั้นจะเป็นเงิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด

“ไซโล” หมายความว่า สถานที่สำหรับเก็บรักษาสินค้า โดยมีระบบควบคุมความชื้นไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เพื่อป้องกันและรักษาคุณภาพของสินค้า แต่ไม่รวมถึงสถานที่พักหรือรวบรวมสินค้า เพื่อรอการกระจายหรือรอการจัดส่งสินค้า

“กิจการไซโล” หมายความว่า การรับทำการเก็บรักษาสินค้าในไซโล เพื่อบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติ ไม่ว่าบำเหน็จนั้นจะเป็นเงิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด

“ห้องเย็น” หมายความว่า สถานที่สำหรับเก็บรักษาสินค้า โดยมีระบบควบคุมอุณหภูมิไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เพื่อป้องกันและรักษาคุณภาพของสินค้า แต่ไม่รวมถึงสถานที่พักหรือรวบรวมสินค้าเพื่อรอการกระจายหรือรอการจัดส่งสินค้า

“กิจการห้องเย็น” หมายความว่า การรับทำการเก็บรักษาสินค้าในห้องเย็น เพื่อจำหน่ายเป็นทางการค้าปกติ ไม่ว่าจำหน่ายนั้นจะเป็นเงิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด

“บริษัทในเครือ” หมายความว่า บริษัทแม่ บริษัทลูก และบริษัทร่วม ของบริษัท ที่ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น

“บริษัทแม่” หมายความว่า

(๑) บริษัทที่ถือหุ้นในบริษัทที่ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือ กิจการห้องเย็นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทที่ประกอบกิจการ คลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น

(๒) บริษัทที่ถือหุ้นในบริษัทตาม (๑) ตั้งแต่ร้อยละห้าสิบห้าของหุ้นที่มีสิทธิออก เสียงทั้งหมด หรือ

(๓) บริษัทที่ถือหุ้นในบริษัทตาม (๒) ตั้งแต่ร้อยละห้าสิบห้าของหุ้นที่มีสิทธิออก เสียงทั้งหมด

“บริษัทลูก” หมายความว่า บริษัทที่มีบริษัทซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบห้าของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

“บริษัทร่วม” หมายความว่า

(๑) บริษัทที่มีบริษัทแม่ของบริษัทซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบห้าของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด หรือ

(๒) บริษัทที่มีบริษัทถือหุ้นต่อไปเป็นทอด ๆ ไม่เกินสองทอด โดยเริ่มจากการ ถือหุ้นในบริษัทตาม (๑) ทั้งนี้ โดยมีการถือหุ้นในแต่ละทอดตั้งแต่ร้อยละห้าสิบห้าของหุ้นที่มีสิทธิ ออกเสียงทั้งหมด

“ใบรับของคลังสินค้า” หมายความว่า ใบรับของคลังสินค้าตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะ ๑๔ ว่าด้วยการเก็บของในคลังสินค้า และให้หมายความรวมถึง ตั๋วไซโล ใบรับไซโล ใบรับสินค้า ตั๋วห้องเย็น ใบรับสินค้าฝากเช่า และเอกสารที่เรียกชื่ออย่าง อื่นที่มีลักษณะอย่างเดียวกับใบรับของคลังสินค้า

“ประทวนสินค้า” หมายความว่า ประทวนสินค้าตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ลักษณะ ๑๔ ว่าด้วยการเก็บของในคลังสินค้า และให้หมายความรวมถึงเอกสารที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะอย่างเดียวกับประทวนสินค้า

“นายคลังสินค้า” หมายความว่า ผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการ คลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น และให้หมายความรวมถึงผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้ ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นด้วย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า ใบอนุญาต ประกอบกิจการไซโล หรือใบอนุญาตประกอบกิจการห้องเย็น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกำกับคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าภายใน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ

มาตรา ๕ ให้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะ ๑๔ ว่าด้วยการเก็บของในคลังสินค้า มาใช้บังคับกับการประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นตามพระราชบัญญัตินี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน กรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล กิจการห้องเย็น หรือกิจการธนาคารพาณิชย์ กิจการละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกประกาศกำหนดอัตราค่าบำเหน็จในการเก็บรักษาสินค้าหรือให้บริการเกี่ยวกับสินค้าไม่ให้สูงเกินสมควร รวมทั้งเสนอแนะแก่อธิบดีในการกำหนดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้า

(๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

การออกประกาศกำหนดอัตราค่าบำเหน็จตาม (๓) จะกระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรหรือจำเป็นในการรักษาระดับอัตราค่าบำเหน็จอย่างเป็นธรรม

ประกาศตาม (๒) และ (๓) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยยี่สิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามความในวรรคสอง

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะมีเหตุบกพร่องต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่ได้รับมอบหมายแล้ว รายงานต่อคณะกรรมการก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้กรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปและงานเลขานุการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๒) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล และกิจการห้องเย็น

(๓) รับเรื่องร้องเรียนที่ผู้มีส่วนได้เสียอ้างว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเสนออธิบดี

(๔) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ และตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการร้องเรียนตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรหรือจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ คลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น ของผู้ประกอบการกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง เรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๓) आयัดบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

(๔) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ หนังสือเรียกตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ภูมิภาคหรือสถานที่ทำการของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของบุคคลนั้น หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒

การประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล และกิจการห้องเย็น

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้ง การขออนุญาต และการออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๘ การประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น จะกระทำได้เฉพาะนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด และ

สหกรณ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น โดยได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นจะต้องมีใช้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น ซึ่งเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๖ และยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘ ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นอาจมีสำนักงานสาขาได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาจากอธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาตามมาตรา ๒๒ ให้มีอายุตามอายุของใบอนุญาต ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและไม่มีการขอต่ออายุ หรืออธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาเป็นอันสิ้นผล

ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและมีการยื่นคำขอต่ออายุแล้ว ให้ใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขามีผลต่อไปจนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับกับการขอรับใบแทนใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาและการแสดงใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาโดย

อนุโลม

ส่วนที่ ๒

การกำกับดูแลกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล และกิจการห้องเย็น

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องส่งมอบใบรับของคลังสินค้าให้แก่ผู้นำสินค้ามาฝากเก็บในคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นทุกครั้งเมื่อได้รับสินค้าส่วนประทวนสินค้าให้ส่งมอบเมื่อผู้นำสินค้ามาฝากร้องขอ ทั้งนี้ ใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าต้องบันทึกไว้ในทะเบียนซึ่งสามารถตรวจสอบได้

มาตรา ๒๖ ใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าต้องมีเลขลำดับตรงกันกับเลขในทะเบียนตามมาตรา ๒๕ และลงลายมือชื่อของนายคลังสินค้า

ใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้า อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ฝาก

(๓) ที่ตั้งคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น

(๔) คำบำเหน็จในการเก็บรักษาสินค้าหรือให้บริการเกี่ยวกับสินค้า

(๕) ลักษณะ ชนิด ปริมาณ น้ำหนักหรือขนาด รวมทั้งสภาพและจำนวนของสินค้าที่เก็บรักษา เครื่องหมายหีบห่อ และข้อความที่แจ้งลักษณะอันตรายแห่งสินค้า

(๖) สถานที่และวันออกใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้า

(๗) กำหนดระยะเวลาในการเก็บรักษาสินค้า

(๘) ถ้าสินค้าที่เก็บรักษามีประกันภัย ให้แสดงจำนวนเงินที่ประกันภัย กำหนดเวลาที่ประกันภัย และชื่อของผู้รับประกันภัยด้วย

(๙) มาตรฐานที่ใช้ในการเก็บรักษาสินค้าของคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น

กำหนดระยะเวลาตาม (๗) ถ้ามิได้กำหนดไว้ ให้ถือว่าวันที่ผู้ฝากมาขอรับสินค้าเป็นวันครบกำหนด

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องมีทุนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ คลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น ต้องมีลักษณะ สภาพ และวิธีการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ห้ามผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้าใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วน โดยมิได้ยกเลิกใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้าเดิม โดยทุจริต

(๒) ให้เช่าคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น เกินกว่าร้อยละห้าสิบของพื้นที่คลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น โดยมีได้แจ้งให้อธิบดีทราบ

(๓) ลดทุนตามมาตรา ๒๗ โดยมีได้รับอนุญาตจากอธิบดี

(๔) ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคารหรือบริษัทเงินทุน โดยมีได้รับอนุญาตจากอธิบดี

(๕) ให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือ ผู้จัดการ กรรมการ หรือหุ้นส่วนของผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น

(๖) เรียกเก็บค่าบำเหน็จในการเก็บรักษาสินค้าหรือให้บริการเกี่ยวกับสินค้าเกินอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การแจ้งตาม (๒) และการขออนุญาตและการอนุญาตตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ เมื่อผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้ามาขอรับสินค้าที่ฝากโดยเวนคืนใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้า ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้า เว้นแต่จะปรากฏว่าผู้ฝากมีหนี้อันเกิดจากการฝาก หรือหนี้จากการรับบริการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าที่รับฝาก ให้ยึดหน่วงสินค้าไว้ได้ตามจำนวนหนี้ที่ค้างชำระอยู่

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องจัดให้มีการตรวจสอบสินค้าทั้งหมดที่เก็บไว้ในคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น อย่างน้อยปีละสองครั้ง ภายในเดือนมิถุนายนและเดือนธันวาคม และต้องแจ้งวันทำการตรวจสอบเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ฝาก และผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้า ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีโอกาสเข้าร่วมการตรวจสอบนั้น และผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องยอมให้ผู้ฝากหรือผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้าเข้าตรวจสอบสินค้าในคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น

ผู้ฝากหรือผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้าต้องแจ้งวันเข้าตรวจสอบเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ประกอบการกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น จัดทำบัญชีแสดงรายรับและรายจ่ายทั้งสิ้นเกี่ยวกับกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น และบัญชีคุมสินค้าที่เก็บรักษาให้เรียบร้อยและถูกต้อง เก็บไว้ ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบการกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ประกอบการกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น ส่งรายงานประจำปีพร้อมด้วยงบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนแสดงฐานะการเงินและฐานะของกิจการสำหรับรอบปีปฏิทินที่ล่วงมาแล้วต่ออธิบดีภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ถ้าปรากฏว่ารายงานประจำปี และงบดุลหรือบัญชีกำไรขาดทุนที่ส่งตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้อง หรือมีรายการไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง หรือครบถ้วนบริบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๓๕ เมื่อเห็นสมควร อธิบดีจะสั่งให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นส่งรายงานหรือเอกสารใดเกี่ยวกับฐานะการเงิน ฐานะของกิจการ หรือการประกอบกิจการต่ออธิบดีเมื่อใดก็ได้ โดยให้กำหนดระยะเวลาที่ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งได้ ให้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาต่ออธิบดี เมื่อมีเหตุอันสมควรอธิบดีจะมีคำสั่งขยายระยะเวลาให้ก็ได้

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนายคลังสินค้า เปลี่ยนแปลงสถานที่ทำการ หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะ สภาพ จำนวน หรือขนาดของคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นแจ้งอธิบดีทราบภายในสิบห้า วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๓๗ ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นที่ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาต แจ้งอธิบดีทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนวันเลิกประกอบกิจการ

หากมีสินค้าที่รับฝากไว้ในครอบครองในวันเลิกประกอบกิจการ ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นส่งคืนสินค้าให้ผู้ฝากหรือผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้า โดยแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันเลิกประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓

ความรับผิดชอบผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล และกิจการห้องเย็น

มาตรา ๓๘ ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้องรับผิดชอบต่อผู้ฝากหรือผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้า ในความเสียหายที่เกิดจาก

การที่สินค้าที่รับฝากสูญหาย เสียหาย เกิดการผสมปลอมปน หรือปริมาณ น้ำหนัก ขนาด คุณภาพ หรือมาตรฐานของสินค้าที่รับฝากเปลี่ยนแปลงไปจากที่ระบุในใบรับของคลังสินค้าหรือ ประทวนสินค้า เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยจากสภาพของสินค้า ที่รับฝากหรือเพราะความผิดของผู้ฝาก

มาตรา ๓๙ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้อง รับผิดต่อผู้ฝากหรือผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้า ในความเสียหายที่เกิดจาก การที่ไม่ได้แจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นทันทีเมื่อรู้หรือควรจะรู้ว่าสินค้าที่รับฝากไว้ในคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นเสื่อมสภาพ

มาตรา ๔๐ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นต้อง รับผิดต่อผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้าในความเสียหายที่เกิดจากการออกใบรับ ของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้ามากกว่าหนึ่งฉบับ

มาตรา ๔๑ ผู้ฝากสินค้าต้องจัดแจ้ง ทำเครื่องหมาย หรือปิดป้าย หากสินค้าที่ จะฝากในคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นมีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายได้ เช่น ไวไฟ มีพิษ อาจ เกิดระเบิดหรืออาจเป็นอันตรายโดยประการอื่น เพื่อให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นทราบว่าสินค้านั้นมีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายได้

ถ้าผู้ฝากสินค้าไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง และผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นไม่รู้หรือไม่อาจรู้ถึงสภาพอันตรายแห่งสินค้านั้น ผู้ประกอบ กิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นไม่ต้องรับผิดในความเสียหายอันเกิดแก่ สินค้าที่รับฝากนั้น

ส่วนที่ ๔

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๒ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นที่ไม่ พพอใจในคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) มี สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๔๓ อุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของอธิบดี

การยื่นอุทธรณ์ การรับอุทธรณ์ วิธีพิจารณาอุทธรณ์ และกำหนดระยะเวลา พิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของอธิบดี เว้นแต่คณะ กรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๓

คลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น

ที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดมีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติ ต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและที่อยู่ของตนพร้อมกับสถานที่เก็บ พื้นที่ ขนาด และความจุของคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น รวมทั้งชื่อและสถานที่ทำการของบริษัทในเครือที่ฝากเก็บสินค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการ

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ออกใบรับรองการแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งโดยพลัน

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลตามที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๔๔ หรือประสงค์จะเลิกหรือโอนกิจการไปให้บุคคลอื่น ให้ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล เลิก หรือโอนกิจการ

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าข้อมูลที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วน และแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๔๗ แบบและรายละเอียดที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ ให้ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติจัดทำบัญชีคุมสินค้าที่ทำการเก็บรักษาให้เรียบร้อยและถูกต้อง เก็บไว้ ณ สถานที่ทำการของตน

ในกรณีที่มีเหตุอันควรหรือจำเป็น อธิบดีจะสั่งให้ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติแจ้งข้อมูลในบัญชีคุมสินค้าต่ออธิบดีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๔๙ ให้ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติจัดส่งรายงานประจำปีแสดงข้อมูลสินค้าที่ทำการเก็บรักษา ตามแบบ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้บุคคลใดออกใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าสำหรับสินค้าที่เก็บรักษาในคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นตามหมวดนี้ เว้นแต่เป็นการออกหลักฐานในการรับฝากสินค้าและมีให้ถือว่าหลักฐานดังกล่าวไม่ว่าจะมีชื่อเรียกอย่างเดียวกันหรือสอดคล้องหรือใกล้เคียงกันเป็นใบรับของคลังสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

บทกำหนดโทษ
ส่วนที่ ๑

โทษทางปกครอง

มาตรา ๕๑ โทษทางปกครอง มีดังต่อไปนี้

(๑) ปรับทางปกครอง

(๒) พักใช้ใบอนุญาต

(๓) เพิกถอนใบอนุญาต

ให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจลงโทษทางปกครอง

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งให้ลงโทษปรับทางปกครอง และผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้อธิบดีมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในการนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับได้

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ (๒) หรือ (๖) มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๔ วรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้น ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองหมื่นบาทและปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี

มาตรา ๕๔ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้น ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นผู้ใด มีฐานะการเงินไม่มั่นคงหรือดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฝากหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ (๕) ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้น ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

ในการพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นปฏิบัติในขณะที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา ๕๖ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ดำเนินกิจการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตหรือหยุดดำเนินกิจการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันโดยมิได้แจ้งให้อธิบดีทราบตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(๒) ถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง

การสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น พ้นจากการต้องรับโทษทางปกครองในกรณีอื่น

มาตรา ๕๗ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นทราบ และให้ปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น

มาตรา ๕๘ ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค่าปกติผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๘ ต้องรับโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค่าปกติผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค่าปกติผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ถูกลงโทษทางปกครองที่ไม่พอใจในคำสั่งลงโทษทางปกครองของอธิบดีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการ

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

โทษทางอาญา

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๑) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๕ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๖ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ (๑) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค่าปกติผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท*

(*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย)

มาตรา ๖๘ ผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค่าปกติผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำ การอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๐ ความผิดตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้อธิบดี รองอธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำการแทนได้

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๑ ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ และสหกรณ์ ซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นได้ต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๒ ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเข้าลักษณะเป็นผู้มีคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือโดยรับบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติตาม มาตรา ๔๔ ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งแล้ว ให้ออกใบรับรองการแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานแก่ผู้แจ้ง โดยพลัน และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบรับรองการแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๓ ในระหว่างที่การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ ยังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และอธิบดี เพื่อทำหน้าที่คณะกรรมการไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขา	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐๐	บาท

(๔) ใบแทนใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขา ฉบับละ ๑๐๐ บาท

(๕) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กิจการคลังสินค้า กิจการไซโล และกิจการห้องเย็นเป็นกิจการการเก็บรักษาสินค้าของผู้อื่น ที่ให้สิทธิแก่ผู้ฝากที่จะสลักหลังเพื่อโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าโดยไม่ต้องส่งมอบสินค้าไปเป็นของผู้อื่นหรือสลักหลังจำหน่ายสินค้าที่ฝาก ดังนั้น หากมีการออกใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าไม่ถูกต้องตรงกับความจริงหรือออกใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าในสินค้าเดียวกันซ้ำซ้อน อาจเกิดผลกระทบต่อประชาชนได้ ประกอบกับปัจจุบันมีคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็นเพื่อเก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือ ซึ่งหากการจัดเก็บสินค้ารวมตลอดทั้งการให้เช่าเก็บสินค้าเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง จะก่อให้เกิดความสูญเสียต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม สมควรมีมาตรการในการกำกับดูแลการจัดตั้ง การประกอบธุรกิจ และวิธีการดำเนินกิจการ เพื่อให้มีหลักประกันและสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชน รวมทั้งให้การจัดเก็บสินค้าเป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕^[2]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ บรรดหนึ่ง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๙ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับสภาพความผิดหรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน เนื่องจากกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดโทษปรับ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับอันกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงข้อห้ามหรือข้อบังคับที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติแล้ว จะพบว่าข้อห้ามหรือข้อบังคับจำนวนมากอาจรุกล้ำเข้าไปในสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน และนับ

วันจะมีกฎหมายตราออกมากำหนดการกระทำให้เป็นความผิดมากขึ้น หลายกรณีทำให้ประชาชนกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางกรณีกระทำไปเพราะความยากจนเหลือทนทาน และเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ก็ต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไป และในที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยต่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ามีทางใดที่จะป้องกันมิให้ประชาชนจะต้องตกเข้าสู่กระบวนการนั้นได้ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและชาติความเหลื่อมล้ำในสังคมลงได้ตามสมควร แม้ว่าการกำหนดมาตรการอันเป็นโทษที่ผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมิเพื่อให้กฎหมายมีสภาพบังคับ แต่โทษนั้นก็จำเป็นต้องใช้โทษอาญาเสมอไป ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นที่มีใช้โทษอาญามากขึ้น รวมทั้งการใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษทางอาญา เช่น การคุมประพฤติ กรณีจึงสมควรที่ประเทศไทยจะพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับนานาประเทศ และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนยิ่งขึ้น โดยปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ เปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่ไม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับไม่ให้เป็นโทษอาญาโดยกำหนดวิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยทำให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะเป็นกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย นอกจากนั้น สำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว สมควรเปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปัทย์ / Maker

28 กันยายน 2566

ภาณุรุจ / Checker

23 ตุลาคม 2566

ภาณุรุจ / Authorizer

24 ตุลาคม 2566

[1] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนที่ ๘๒ ก/หน้า ๑/๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

[2] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙/ตอนที่ ๖๖ ก/หน้า ๒๒/๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕